

ทุกวันนี้ คุณอยู่และมุ่งมันทำงานไปเพื่อใคร ?

ว: พ ลว คริก

ปกติ ฉันเป็นคนมีธรรมชาติที่สนใจ หวนกลับมาไปทบทวน สู้ต่อที่ อยู่เสมอ และ
นี้โดยฉันผ่านมัน ๓๗ ปีมาแล้ว เมื่อหวนกลับมาไปสำรวจตัวเอง ที่นี้ผม
ความจริงว่า ช่วงหลังๆ สนม่งมันทำงานหนักมากยิ่งหนักกว่าเท่าใดโดยปฏิเสธาที่มี
ทุกอย่าง นอกจากนั้นผลงานยังเปิดกว้างออกไปอย่างรวดเร็วด้วย

ที่ถามว่า คุณมุ่งมันทำงานไปเพื่อใคร ? มันคงไม่ใช่แค่ทุกวันนี้เท่านั้น
แต่แต่ก็จริงแล้ว ตอนมีความรักที่จะทำงานเพื่อชนรุ่นหลัง รวมทั้งมุ่งเพื่อ
มนุษย์ ผู้ซึ่งชีวิตยังตกอยู่ในสภาพ ตัดแยกจากตน อย่างเห็นธรรมชาติในรูปลักษณ์
ได้ ตั้งแต่อายุยังน้อย ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้มีวิสัยทัศน์อย่างที่คุณสองกลุ่มดังกล่าว
ย่อมมีศรัทธาความจริงใจ ที่จะมุ่งทำงานลงสู่พื้นดิน ให้เห็นได้ชัดเจน ได้
ทั้งมีศรัทธาแสวงหาโอกาสที่จะให้ชนรุ่นหลังได้ร่วมสัมผัสด้วย

แม้มองทั่ววงการคล้ายไม้ ซึ่งฉันเริ่มต้นคิดและทำปฏิวัติ มาตั้งแต่ยังแทบ
ไม่มีอะไรเห็นเห็นเป็นอัน จนกระทั่งมีผลงานปรากฏให้เกิดการยอมรับนับถือ
อย่างกว้างขวาง แม้ขณะนี้ตนก็ยังไม่อาจปฏิเสธาได้จากคนทั่วโลกได้
ดังจะพบความจริงว่า จาก ช่วงมีในบั้นปลาย เพียงไม่กี่เดือนก็ได้รับเชิญให้
เข้าร่วมกิจกรรมจากหลายประเทศ อย่างต่อเนื่องกันมาตลอด

คุณรู้ค่า การเดินทางไปร่วมงานต่างๆ ดังกล่าว มีผลจริงและคุ้มค่าขนาด
การศรัทธาคล้ายไม้ให้กับคนไทย อีกทั้งมี โอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อหลักชัยมา
เผยแพร่อุทิศต่อดินแดน แต่หลังจากหวนกลับมาวิเคราะห์ ดัชนีบทความจริงที่ตัว
เราเอง กลับพบว่า มีคนไทยซึ่งได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จากคล้ายไม้
สักกี่คน ไม่ว่าจะผู้ปลูกผู้ค้า รวมถึงนักวิชาการ ที่มองเห็นความจริงได้ว่า สิ่ง
ซึ่งแต่ละคนได้รับนั้น มีผลมาจากอะไร ที่นี้แทบทุกจุดมุ่งมาที่ตน อย่าง
เห็นธรรมชาติ เพราะฉะนั้นได้จริง ควรให้ ความสำคัญที่จะร่วมกันทำ ณ จุดนี้

แต่เป็นเพราะเหตุว่า คนไม่ได้มุ่งมันทำงานเพื่อ คุณยุคปัจจุบันเท่านั้น
หากมองไกลไปยังชนรุ่นหลัง ซึ่งน่าจะถือว่ามีความสำคัญมากกว่า แม้ผู้ที่
ควรได้ชื่อว่า เป็นนักวิชาการทั้งหลาย ที่ชนรุ่นเราอาจคิดว่าเขาเหล่านั้นจะ
ทะลวง คิดค้นหาความจริง เพื่อนำมาใช้สร้างสิ่งอันดีอันมีพื้นฐานไว้สำหรับ
อนาคต ก็คงไม่ช่วยให้อะไรๆ สามารถก้าวหน้าต่อไปได้อย่างมั่นคง ใน
เมื่อสังคมสิ้นความศรัทธาต่อวงการคล้ายไม้ อันควรถือพื้นฐานที่เราสร้างไว้ ไป
แล้วแล้ว ถ้าหากสังคมนี้ ผู้ค้าก็ดี นักวิชาการก็ดี ย่อมสิ้นไปด้วย
ก็จะเป็น สังคม ซึ่งไม่มีใครอาจปฏิเสธาได้เลย

ในเมื่อหากทุกสิ่งทุกอย่างเป็นที่ ตนปรารถนาความดีที่มีคุณค่าของตัวเอง
น้อยที่สุด ดังนั้นสิ่งที่กล่าวมาแล้ว จึงทำให้หนอยิ่งเรื่องกลัวไม่เท่า
 นั้น หากเริ่มต้นจากกลัวไม่ โดยใช้เริ่มกลัวเรื่อง จักรกรรมของ
 คน ทำให้สามารถสามเษตและผลถึงได้ทุกเรื่อง โดยเฉพะอย่าง
 คั้นฆ่าความระอิดลูช โพรมุณหัง ไม่ว่าใครจะเริ่มต้นด้วยงานอะไรก็ตาม

หาก วิญญานที่ ให้ความ สำคัญแก่ พระหนนัง หากผู้ใดเห็นใจ
 หนนงแล้ว ยังมีอยู่ในหัวใจ คงจะพบความจริงได้เองว่า สังคมาธรรม
สัมพอดมหมันฐาน สังคธรรม โดยมีพระหนนังเกิดตามมาอย่างต่อเนืองกัน
 ง่ายให้สามารถเห็นเหตุผลต่อไม่ได้ว่า กรรมที่ มา เพิ่ม ขึ้น ต่อ กับ
เกทำงานหนักมาก ขึ้น อย่าง เป็น ธรรมดา เพราะ มี จิต ส่วน นี้
หนนง พระหนนัง มากกว่า อย่าง อื่น

และเมื่อยังคงรักษาความเพียรธรรมดา ภายในปรารถนาจิตใจในนั้นคง
 อยู่ได้ เมื่อพบความจริงว่า ยังมี ตา มาก ยังมี งาน อย่าง มี ความ สข
 โดยเหตุที่ มีความ สำคัญ ต่อ ตนเอง ดี เด่น มาก ขึ้น แม้ผู้ใดไว้ใจ
 จุดนี้ได้ตั้งแต่ตาขงน้อย เมื่อ ตั้ง เป็น กับ ไร หนึ่ง ชีวิต อัน ควร รักษา ไว้ อย่าง
ดีที่สุด ส่วน นี้ ที่ พบ พระ หนนัง ผู้ มี คุณ สมบัติ ดี กว่า หาก
มีความ รับ ผิด ชอบ จริง เพราะ ตาม มี คุณ สมบัติ มี อยู่แล้ว จึง แล้ว
ความ รับ ผิด ชอบ หมัน ฐาน สังค ธรรม อัน ควร ระ ดับ ระ คอง กัน ให้ ดัง ที่ สข
โดย

ดังนั้น หากใครยังคิดว่า การพักผ่อนดีการไม่ทำงาน โดยใช้
 ชีวิตไปในการเที่ยวเตร่หาความสว่างไสวสันต์ เพราะขาดฐานการ
 ะเลหนุ่ความจริง เมื่อ ทำ ให้ เกิด ความ ทุกข์ หนัก มาก ยิ่ง ขึ้น นอกจาก
 จุดนี้ยังมีส่วนร่วมทำให้สังคม จำ ต้อง สูญ เสีย ทรัพย์ กิจ มาก ขึ้น อย่าง
สุด คือ คน กัน ด้วย

ในเมื่อชีวิตคนได้ทุ่มเททำงานเพื่อพระหนนังมาตลอด ยิ่งในเมื่อ
 ุณัน ยิ่งทุ่มเทชีวิตให้กับงานหนักมากกว่าเท่า ในขณะที่ยังนึกถึงด้วยเขาคณ
 หนักมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ใดสามารถเห็นได้ว่า คน ที่ ตั้ง ทำ อะไร และ ทำ เพื่อ
 ใคร คน น้อย คง ไป แต่ อย่าง น้อย กับ จะ คน ส่วน หนึ่ง ที่ หมอง หม่น ความ จริง
 ได้จากธรรมดาของแต่ละคน ซึ่งคนกลุ่มนี้ควรจะ รับ ทอด เด ต กรรม ไป จาก คน
ไม่ ไป กับ ที่ ได้

ผู้ที่มีดวงเห็นจริง คงไม่ใช่เห็นแล้วชื่นชมเท่านั้น หากยังมาร่วมทำงาน
 ด้วยกัน เพื่อต้องการ รับ ทอด วิญญาน ซึ่ง ได้ ไว้ ที่ คือ อมร ต อัน ล้ำ ค่า
 และมีผลเป็นกำลังใจ อย่างสำคัญให้กับ กรรม ของ มัน ปฏิ บ ล ที่ สข ด้วย แม้

ว่าอาจเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ก็ได้เข้าไปค้นหาจนเห็นอนาคตของตัวเองแล้ว
 ทั้ง: ส่วนต่อความดีสุดสุด ดั่งเห็นทุกคนในอดีตเคยพูดปากได้
แต่คุณหาว่า ใครก็ได้ แต่เป็นทั้งปฏิวัติได้ ยอมเป็นผลดี
แก่ตนเอง เมื่อจากผู้ที่ไม่ปฏิวัติอย่างจริงจัง ย่อมได้รู้ผลสะทอน
 ที่ซ่อนซ่อนในใจตาม เรียบรู้ความจริงจากตนเอง ลึกซึ้งยิ่งยั้ง

ซึ่งคุณมุ่งมันต่อสิ่งอย่างไม่ทอดอวดมาตั้งแต่เล็กแต่บัดนี้คุณถึง
 มีสุขอัน ดนเห็นคุณ: ยิ่งยิ้มรับมากขึ้น เพราะตามเกิดความรู้สึกเรื่องมัน
 มากขึ้นว่า แม้สังคมภายนอกจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ด้านรูปวัตถุ
 รวดเร็วยิ่งยั้ง สิ่งที่ดีนั้นและ มียั้งซ่อนซ่อนซ่อนให้รากฐานการต่อ
 สู้ของคุณ เจริญอุดมงาม นัยสิ่งลึกซึ้งยิ่งยั้ง 'ซ่อนในที่นั้นนั้นนั้น
 ต่อสู้แรงแกร่งมากขึ้นเป็นลำดับ

ตามที่คุณเคยกล่าวไว้แล้วว่า ชีวิตที่ผ่านมาก็มีการมุ่งต่อสิ่งอย่าง
 มันคงนั้น สิ่งซึ่งน่า: ถัดเป็นหัวใจสำคัญที่สุด 'ได้แก่' การต่อสู้
กับกิเลสที่อยู่ในตัวเอง ส่วนการต่อสู้กับอิทธิพลจากภายนอก
 นั้น มันจะตามมาเองอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งคงไม่ก่อความเสีย
 หายให้กันใคร แต่มุ่งมันทำงานจากรากฐานความคิดตัวเอง
 อย่างอิสระ: อีกทั้งมีผลสะทอนกลับไม่ปรากฏ เป็นแบบอย่างที่ดี
 ให้กับชนรุ่นคุณหลานเหลน ที่ไม่ขาดความดีอีกด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คุณมุ่งมันทำงานเพราะมองเห็นประโยชน์จาก
 วัตถุประสงค์ที่ซ่อนในใจหรือความจริงจากรากฐานตัวเองลึกซึ้งยิ่งยั้ง ด้วย
 อีกด้านหนึ่ง เห็นด้วยกับการปฏิวัติตน เป็นสิ่งต่อบทบาทอุดมการณ์
 สู้ชนรุ่นหลัง เพื่ออนาคตของสังคมที่มีความสำคัญอยู่ในมือ ความ
 รู้สึกเห็นแก่ตัว เพราะฉะนั้นว่า การเอาตัวรอดไม่ได้ซ่อนในที่นี้
 มีการสร้างสรรค์คุณค่าให้แก่ตัวเอง และ สังคมแต่อย่างใดเลย

คุณเคยได้ยินคนรุ่นก่อนพูดไว้ว่า ชีวิตเราแต่ละคนก็เกิดจากนั้น เริ่ม
 แรกก็มองเห็นทะเลอันใหญ่ กัดมาจึงเรียงหนึ่งสี่ ถัดจากนั้นก็เข้าทำงาน
 เพื่อหาความร่ำจากประ: สู้กับกระแ: ช่วงสุดท้ายจึงใช้เวลาหนึ่งเขียนหนังสือ
 เพื่อต่อบทบาทความรู: สู้ชนรุ่นหลัง

มาต้องซ่อนแล้ว? ประ: สู้กับกระแ: ซึ่งเราที่ผ่านพ้นมาแล้วทั้งหมด
 ใต้สื่อนี้ที่คุณมองเห็นภาพซึ่งแตกต่างไปจากสิ่งที่มีคนรุ่นก่อนเคยพูด
 ได้ เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่า อดีตคือสิ่งที่ผ่านพ้น มันไม่ได้ต่อกัน

คืนก่อน ๗ อย่างนั้น ในเมื่อทุกสิ่งอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมดา
จึงมีกรรมที่กระทำร่วมกันเป็นธรรมดา แต่ละประเดี๋ยวที่คนรุ่นก่อน
เคยกระทำต่อกันนั้น แท้จริงแล้วน่าจะเห็นภาพเชิงซ้อนมากกว่า

ถ้าเข้าใจตามจริงของชีวิตได้ดังแก่น ช่องสามารถมองเห็น
เองว่า ตามไปด้วยแล้วในแง่ละจุด เป็นเพียงตัวรูปแบบเท่านั้น
ผู้ใหญ่มักมองเด็กว่า เขาทำอะไร แต่ความจริงแล้ว การกระทำ
เด็กก็ต้องการเรียนรู้ ตัวผู้ใหญ่ก็เล้าโลมได้บ้าง ช่องเข้าใจเด็กได้เอง
จึงทึ่งในเห็นว่า ผู้ใหญ่ไม่เอาความทุกข์มาให้ใจ เด็กยอมไม่เสีย
ส่วนผู้ใหญ่เข้าใจว่า การเรียนในโรงเรียนที่เห็นคือการเรียน
ยอมเสียเงินให้เด็กสร้างประสบการณ์ในใจ ซึ่งบางคนก็ขาดความเข้าใจ
แถม ก็ทะเลาะกันจนเห็นแก่ตัวมากขึ้น เพราะผู้ใหญ่ใจแคบ ทึ่ง
ในเด็กยอมมองโลก เป็นคนทำอะไรอย่างจริงจัง ซึ่งควรจะ
อิสระ ปล่อยให้มองเด็กทุกสิ่งเชื่อมโยงถึงกันอย่างมีเหตุผล
ผล และมองได้รอบด้าน

ถ้าเด็กจะต้องตกอยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว ทึ่งใน
ว่างานที่ควรจะมีความเป็นตัวของตัวเองไม่อาจหาได้ ช่อง
ดูที่คนลาไปให้ที่สุด แล้วจากนั้น เมื่อออกไปทำงานพบได้
ระบบการจัดการ ซึ่งเริ่มเพียงวันเวลาหนึ่ง ช่องตกเป็นทาส
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมอย่างเร็วมาเร็ว ไม่อาจจะออกไปอยู่
ในที่อันควร หรือเลือกคน ตัวที่มีเสียงกล่าวว่า การจัดการ
สิ่งเขาควรไทย ผลิตภัณฑ์ออกมาให้มันทำร่วมกับคนอื่น!

สภาพดังกล่าว คือเส้นทางของสังคมที่นำไปสู่คนทำงาน
มากขึ้น แม้โครงการฝึกอบรมมันก็ขาดงาน ซึ่งใช้วิธีนี้ในความ
รู้แบบ ทำอะไร เพื่อหวังว่าคนจะทำงานมากขึ้น ทยอยไปก็ยังไม่
ต่างจากมาก คนมองครั้งใดก็รู้สึกว่าเป็นหมาหมาหนึ่งแล้ว
ยังทำงานทำเองไม่เป็น แม้แต่ทำอะไรก็ยังไม่รู้ทำอะไรมาก
นอกจากเอาสังคมไปตกเป็นทาสใครซังกัดมากขึ้น เพราะ
ความเป็นตัวของตัวเองถูกทำลายไปแล้วอย่างกว้างขวาง

แม้ว่าผ่านพ้นมากแล้วช่วงเกษียณสภาพที่พบเห็นช่อง
มีปรากฏออกมาในลักษณะ: ขอทำอะไรบ้าง เตรียมใจไว้

หน้าที่แรกๆ อยู่ในระบบการจัดการ หันมาไปผูกติดไว้กับที่อื่น เพื่อ
 ทดสอบได้เป็นที่ยอมรับได้ แม้กระทั่งเวลาออกนอกเขตแดนของเขต
 มีงานที่อื่นหรือหน้าที่อื่นว่า จะหาเงินได้มากกว่า อีทีพีผลเงินไม่ได้ช่วย
 ปรากฏค่าที่รัฐหรือรัฐวิสาหกิจให้สูงขึ้น หากกลับทำให้ตกต่ำลงไปอีก
 ส่วนผู้ที่มองว่าไม่ได้จนกระทั่งถึงเวลาเกษียณอายุ มักทำในสิ่งที่
 คำต้องฉบับเขา ถึงขั้นสภาพทรุดโทรม ซึ่งหมายความว่า ค้ำยันทำให้สังคม
 ต้องสูญเสียในทุก ๆ ด้าน

จากสภาพการจัดการที่ออกมาที่เห็นมาแล้ว คนดังมีจุดมุ่งหมาย
 จำพวกนี้โดยมากที่สามารถปลดตัวตัวเองออกมาจากระบบการจัการ
 ลงมาจับคู่กับพื้นที่อื่น และมีความหมายเป็นประโยชน์ให้สังคมเสมอ
 รมมาได้กว้างขวางงาม โดยปฏิรูประบบราชการต่าง ๆ อย่างเห็นได้
 ชัด ตรงตาม: ใจตนเองจึงเป็นช่องทางเดียวของรัฐที่จะทำไป
 ตามสำนึกในทุก ๆ ด้าน

หากมองกลับไปที่การดัดแปลงที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าว เพื่อ
 คำนึงความจริงของมนุษย์ว่า เมื่อผู้ซึ่งมุ่งมั่นทำงานโดยในในความ
 สันติรักชาติตามเป็นศักดิ์ของตัวเอง มาแต่อดีตอย่างลึกซึ้ง ทำให้
 อีทีพีผลทั้งหลายภายในสังคมลับปะปะนี้ไม่อาจมองกลับไปได้

บุคคลผู้มีความสัมพันธ์ดังกล่าว ย่อมมุ่งมั่นทำงานอย่างไม่คำนึงถึง
 เส้นเกษียณอายุ แม้ทำงานโดยไม่มีอะไรมีสิ่งใด: สามารถมีมีได้โดย
 ไม่รู้สึกเดือดร้อน หากเป็นไปอย่างมีความสุข ไม่ว่าจะยืนอยู่ ณ จุด
 ใดของมุมมองเห็นทางสว่างได้ทั้งหมด

ที่ผู้ซึ่งเต็มใจรับเป็นผู้นำ สามารถรู้ความจริงได้อย่างลึกซึ้ง ย่อม
 เข้าใจได้ว่า การแก้หนี้ การระดมหนี้ การทำงานที่ดี คือหนึ่งรากฐาน
 หนึ่งหนึ่งเดียวอันหมด ควรไม่ได้ให้อีทีพีผลกันหมดในสิ่งที่หนึ่ง
 แยก จนกระทั่งทำให้ชีวิตทรุดโทรมแล้ว เต็มใจขึ้นมา คำต้องรับผิดชอบ
 เสียหลาย เพราะความคิดแบบวัตถุนิยมของผู้ใหญ่ ชำแหละแล้วอันลอม
 เข้าใจ

การปฏิรูประบบราชการ: จะต้องมีความรู้ที่รู้สึกรู้:
 นึกได้ว่าสังคม ส่วนการเขียนการพูดนั้น แม้ยังมีเห็นเรื่องจริง แต่
 ก็คืออันส่วน: ส่วนที่รู้ความ สักดิ์ เพื่อให้เกิดระบบการต่าง ๆ
 หนึ่งเกิดผล สามารถเห็นด้วยดีเห็น. การปฏิรูประบบราชการ
 เริ่มรู้ที่: ส่วน: ส่วนหนึ่งแล้ว ถึงเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่มองเห็นใจอีก

ช่วงที่ผ่านมามี ต้นเรือนไม้ในรั้วต่าง ๆ มีนครังครวว่า ผู้ใหญ่ทุกคน
 ตั้งใจรดรดรด การเรียนรู้อาจการเรียนรู้ของคนใหญ่ ตั้งใจรดรดรด
 ที่เห็นกันนี้ใจเด็กอย่างลึกซึ้ง หากผู้ใหญ่มีใจรับรับรับ
 ต่อคนรุ่นหลังจริง ๆ คนรุ่นหลังก็จะเป็นแบบอย่าง
 ที่ดีได้

คนที่ผู้ใหญ่จะประสพผลสำเร็จ จึงควรเรียนรู้อาจจากเด็กก่อน เพื่อ
 ส่งผลให้ท่านเกิดความรู้สึกรับรับรับต่อเด็กอย่างลึกซึ้ง ตั้ง
 ใจนี้ สิ่งซึ่งคนรุ่นหลังและใช้บ้านไม้ในรั้วต่าง ๆ จึงเกิดความสำคัญได้ว่า

ผู้ใหญ่ที่ใส่ใจเด็กเป็นครูสอน ครูผู้ยิ่งใหญ่ไม่ตั้งจุดตั้งตาม
 มองเห็นความจริงใจได้ค่า คือมีเป็นครูสอนมากกว่าสิ่งที่ท่านนี้กับ
 ใจจริง ความเห็นครูอย่างแท้จริงย่อมยังไม่เกิดขึ้น

บุคคลใด ช่วงนั้นมีความหมายของชีวิต อยู่ที่ตนเองทำงานเพื่อคนรุ่นหลัง
 นั่นแหละและหวังจากท่านนั้น ย่อมเปิดโอกาสให้น้องเห็นความจริงใจได้
 ว่า มีผู้ใหญ่ที่ส่งต่อคิดถึง ความรู้สึกรับรับรับต่อสังคม อย่าง
 ลึกซึ้ง ซึ่งในสภาพสังคมปัจจุบัน หากได้ยากมากขึ้น

การเป็นคนแปลกที่มุ่งสู่ทิศทางตัวได้ก็ว่าได้ 9 หนทางรวมทั้งหมด
 ย่อมมีสิ่งน่ารู้ถึงความจริงว่า ขณะนี้สังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่
 สภาพอย่างไร ซึ่งคิดว่า คงไม่จำเป็นจะต้องห่างไกลกว่าได้ใจนี้

ผู้ที่เข้าถึงความจริงแล้ว คงสามารถเข้าใจได้ อย่างไรก็สามารถต่อ
 เห็นชีวิตต่อไปได้ อย่างมีเหตุผลจากความทุกข์ และผู้ที่พ้นจากความ
 ทุกข์แล้ว ย่อมสิ้นพลังในการทำงานทุกอย่างอย่างมีความสุข เพราะ
 ไม่ว่าจะมีมองเห็นมีหนทางอะไร ย่อมเข้าใจได้ จึงไม่มีรู้สึกท้อแท้สิ้น
 ใจ หากใช้ชีวิตต่อไปสู่อนาคต อย่างมีความสุขแก่ใจให้
 ผู้ที่เห็นตามสภาพแล้วได้เป็นอย่างดี ภาควิชาจิตวิทยาในอีก ๓ ปีข้างหน้า
 ท่าน.

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓